

Voor Kingduiven,

gaan we op bezoek bij Theo van de Bogaard in Kerkdriel

***Op zaterdag
14 februari 2009***

***Tekst en foto's:
Aviculture Europe***

Theo v/d Bogaard is 56 jaar en heeft al duiven sinds z'n 5^e. Fokker van Kingduiven in hart en nieren en op dit moment geniet hij internationale bekendheid en bewondering voor zijn prachtige fokprestaties in de kleuren wit, zwart, bruin, andalusier, blauwzwartgeband en zwartgetijgerd.

Theo is een trouwe lezer van ons digitale blad Aviculture Europe; hij ziet er echt naar uit en vindt het de moeite waard. Een reden temeer voor hem om zijn medewerking aan dit interview te verlenen, want hij graag wil laten zien waar hij mee bezig is.

Naast zijn duiven heeft Theo ook nog wat Cochins, een konijn en een Franse bulldog. Hij heeft ook Chabo's in geel-zwartstaart gehad, maar z'n zoon wilde iets anders dus kocht hij deze blauwe Cochins en een parelgrijze hen op de bekende Driekoningen (6 jan.)

Dierenmarkt in Straubing, Beieren (Duitsland). Wel 760 km. rijden, maar daar gaat hij ieder jaar met z'n vrouw naar toe. Dan wordt de markt bezocht en gaan ze de fokkers langs. Hij kent inmiddels iedereen en is overal welkom.

Dit jaar werd hij al in augustus gebeld door het hotel waar ze altijd verblijven in Straubing, omdat die een aanvraag hadden gekregen van een Duitse vereniging om het hele hotel te huren, maar de hoteleigenaar vond dat Theo de oudste rechten had. Dus werd er even rondgebeld en stonden er dit jaar weer zo'n 30 man klaar om naar Straubing af te reizen.

Rechts: De tweejarige Franse bulldog, een schat van een hond en in dit geval een goed opgevoede gezelschapshond, die zich volledig aan de duivenhobby van z'n baas heeft aangepast. Als er bijv. vreemde mensen naar de duiven

komen kijken, dan zorgt de Franse bulldog er altijd voor dat hij tussen de bezoeker en

duiven loopt. Laatst waren ze 'm kwijt, bleek die in een broedkooi naast de nestschaal te zijn gekropen, terwijl de duiven gewoon over 'm heen moesten lopen om eten te halen.

Links: Een tweetal door Theo gewonnen ereprijzen. Rechts een beeld van zeker 20 jaar geleden. De linker trofee werd vorig jaar in 2008 gewonnen als ereprijs op de Duitse speciaalclub show voor de op één na beste met een witte King. Het verschil in type komt hier duidelijk naar voren.

Ondertussen heeft Theo een fotoalbum geopend op zijn computer en vertelt enthousiast over de gezelligheid tijdens de gezamenlijke

maaltijden in Straubing. Hij wijst een Duitse duivenfokker aan die wel 300 witte Romeinen thuis heeft. En een Duitse fokker die al pendelend met een touwtje en z'n trouwring, het geslacht van de duif probeert te bepalen, nadat hij had geprobeerd om aan Theo twee duivinnen als koppel te verkopen. Op een andere foto staan ze dan oog in oog met een antieke tractor, met de drijfriemen aan de zijkant.

Rechts: Met trots toont Theo hier een tweetal oorkondes. Aan de muur hangt de grote prijs van Nederland uitgereikt door Ornithophilia, gewonnen op Avicorni en tevens Bondsshow van de NBS van december 2008 in Utrecht, voor de beste collectie jonge duiven.

In z'n hand houdt Theo de oorkonde die hij won tijdens de Duitse Speciaalclub show in Wolfsburg (D) 2008. Deze stad wordt ook wel de Volkswagen stad genoemd, vanwege de Volkswagen fabrieken. In een van de fabriekshallen van die fabrieken houdt de Duitse Speciaalclub haar jaarlijkse clubshow met 600 Kings. Sinds 1992 is Theo daar ieder jaar bij en vorig jaar won hij de collectieprijs voor het beste zestel van het geheel.

Linksonder: Het huis van Theo met op de voorgrond de hokken en de volières, waar straks de netten weer overheen worden gespannen tegen de roofvogels.

's Morgens om vier uur gaan ze al naar de hal, want de Straubing Dierenmarkt opent om half vijf z'n deuren. Om half acht wordt er in de hal van de beurs gezamenlijk koffie gedronken en om twaalf uur 's middags is het afgelopen; dan gaat iedereen weer naar huis, de meesten met een afgeladen wagen vol met dieren. Theo gaat dan bij wat Duitse vrienden langs. Zoals bij een fokker van witte Kings; die man is pas een paar jaar terug met die witte kleur begonnen en staat gewoon al aan de top.

Rechts: Bruine Kings op de volière. Ondanks hun gewicht van 900 gram, zijn het goede vliegers.

Rechts: Witte King, jonge duivin, werd drie keer ingezonden en behaalde in Duitsland 97 punten en in Nederland twee maal 1e 96 punten.

Ook de jaarlijkse duivenmarkt van Wasserburg op de eerste zondag van februari wordt vaak bezocht. Afstand Kerkdriel naar Wasserburg am Inn (D) is nog iets verder, nl. 825 km en de aanvang is er ook net zoals in Straubing, 's ochtends om 04:00 uur.

Al in 1994 won hij zijn eerste grote Ehrenband op een Duitse show, en er zouden er nog velen volgen. De voorlaatste Ehrenband won hij op de speciaalclubshow in Wolfsburg met een andalusier King en de meest recente in Dettelbach, met een bruine King.

Op 5 jarige leeftijd had hij al duiven, meestal een postduif, of een Raadsheer, of een Oud Hollandse Kapucijn. Daarna zijn ze jarenlang weggeweest, maar na zijn huwelijk is hij serieus begonnen met Vedervoetige Eksterkroppers, daarna met Engelse Modena's, maar tussendoor en ernaast heeft hij allerlei duivenrassen gehad. Ook Indiase Pauwstaarten. Het nadeel daarvan was, dat die door de roofvogels uit de tuin werden geplukt en dat ziet hij nog niet gebeuren met z'n Kings want die zijn kennelijk te zwaar voor de roofvogels. Toch blijft hij alert op de roofvogels; als ze aan het broeden zijn en jongen hebben is het toch te riskant en spant Theo netten over de volières. Nu vliegen zijn Kings nog naar het dak, want wie dacht dat een King van een kilo niet kon vliegen, die kan zich hier van het tegendeel komen overtuigen.

Links: Blauwzwartgebande King, jonge duivin, nog wat los in achterpartij, maar toont hier een mooie hals/been lijn.

Maar als je ziet hoe hij ze huisvest, dan geloof je je ogen niet. In een open volière, waar alleen maar wat plastic omheen zit, houdt die man 'n paar honderd witte Kings; ze zitten gewoon open en bloot in de sneeuw! Bij hem had Theo graag wat duiven willen kopen, maar hij kreeg niets mee.

Boven: Vooraanzicht bruine King, oude duivin, toont nu wat halsscheiding. Deze duivin won in 2006 in Wolfsburg (D) de King Ehreband.

Rechts: Dezelfde Bruine King, zijaanzicht. Korte duivin en toont mooie hals/been lijn met goede beenstand.

Zijn zoon – een dertiger inmiddels - heeft het duiven houden van zijn vader 'mee-gekregen'; als kleuter speelde hij al met de grote kroppers van z'n vader. Op dit moment zit hij even zonder duiven, maar Theo is ervan overtuigd dat hij binnenkort wel weer met Indiase Pauwstaarten zal beginnen.

Links: Blauwgekraste King duivin, toont hier wat los in bevedering. De krastekening kan beter.

Nadat Theo in 1976 met King duiven was begonnen, werd hij lid van de kleindier-fokkersvereniging 't Bontje in Kerkdriel. Daar was toen al een fokker met Kingduiven, die had zijn duiven van de toen bekende Kingduivenfokker Blok uit Woerden. Kingduiven waren toen nog echt een zeldzaamheid op de shows in Nederland. In 1977 won hij zijn eerste beker op de show met Kings, maar eigenlijk was dat pas nadat hij Cees Schoonenberg had leren kennen; toen ging het balletje pas echt rollen. Cees was voor hem in die jaren het grote voorbeeld en vooral de animator voor deze hobby. Door Cees Schoonenberg werd hij in

1983 lid van de sierduivenvereniging 'Het Zuiden' in Eindhoven. In 1996 kon Theo zijn huidige woning kopen, met een grote tuin, waarin hij alle ruimte heeft voor zijn duivenhokken en volièrès.

Rechts: Groep Kings in de volière. Opvallend zijn de zitplanken op de roosters, terwijl de duiven geen specifieke voorkeur lijken te tonen.

Ook was hij jarenlang bestuurslid van de Sierduivenvereniging 'Bois le Duc' uit 's Hertogenbosch. Hij maakte een opslagplaats voor de

kooien, had de kooien met de drink- en voerbakjes in onderhoud en maakte alle schragen voor de kooien. Hij deed ook de catering en kan het nog steeds niet laten om zich in te zetten voor deze vereniging. Maar het gaat hem wel aan het hart, als hij ziet hoe er met de kooien en de bakjes van de vereniging wordt omgesprongen. Hij heeft dan ook voorgesteld om daar een huursom voor te vragen. De kooien moeten regelmatig in onderhoud en de bakjes moeten worden schoongemaakt en ontsmet.

Links: Zwarte King, jonge duivin, als voorbeeld voor een smalle staart.

van de Kingduiven speciaalclub in Nederland. Deze club maakt op dit moment een opleving door en telt thans zo'n 42 actieve leden; dat is inclusief de Belgische en Duitse leden.

Rechts: Kopstudie, blauwzwartgebande King, oude duivin.

In Duitsland is de King als ras veel populairder, al is dat moeilijk te vergelijken, omdat er daar natuurlijk veel meer fokkers zijn. Maar als je echt de concurrentie wilt opzoeken, dan moet je in Duitsland zijn. Op een 'gewone' show zitten al gauw zo'n 600 Kings, maar op de grote shows zijn dat er wel 2600. Als je dan, zoals Theo, bij de zes besten uitkomt, dan heb je het niet verkeerd gedaan.

Links: Zwartgetijgerde en blauwzwartgebande Kings. Beiden jonge duivinen. De blauwe werd de beste King met 97 punten op de Avicorni Show 2008, maar richt zich nu teveel op.

De Duitse Kingduivenspeciaalclub geldt met haar 1900 tot 2000 leden als de grootste speciaalclub ter wereld.

Rechts: Kopstudie bruine King.

De ommekeer in Nederland voor het niveau van de Kingduif, kwam een aantal jaren geleden, toen de Nederlandse Speciaalclub een busreis voor haar leden naar de show in Dortmund (D) organiseerde, waar ze uiteindelijk aan goed materiaal konden komen.

Onder: Zwartgetijgerde King, jonge duivin, is dezelfde als op de vorige pagina.

Op de laatste Avicorni Show van 19 t/m 21 december 2008 in Utrecht, won Theo met zijn Kings de Grote Prijs van Nederland voor het beste viertal jonge Kings; een inzending waarbij beide geslachten vertegenwoordigd moesten zijn. In het geval van Theo waren dat twee doffers en twee duivinnen, die 2 x 96 en 2 x 97 punten behaalden. Totaal stuurde hij 28 Kings in waarbij vier maal 96 en drie maal 97 punten werd behaald. Op de Kleindieren Expo in januari 2009 had Theo met een oude doffer de prijs voor de op één beste van de show.

**Rechts:
Kopstudie zwarte King, jonge duivin.**

Prachtige resultaten, maar er is toch in al die jaren al heel wat geïnvesteerd door Theo in zijn duivenhobby. Als hij iets ziet wat hem aanstaat dan is hij bereid daar ook voor te betalen en dan moet je in het buitenland waar de betere Kings te vinden zijn, al gauw denken aan bedragen tussen de 500 en 1000 euro. Dat zijn de bedragen die topfokkers in Duitsland en andere landen van Europa vragen, alleen in Nederland zijn er nog steeds veel fokkers die van mening zijn dat Theo z'n duiven voor 30 tot 50 euro per stuk van de hand zou moeten doen. En natuurlijk helpt hij hier serieuze fokkers aan materiaal. En inmiddels heeft hij in Duitsland na al die jaren dat hij daar lid is, instuurt op de shows en bij de fokkers thuiskomt, een relatie opgebouwd. Hij betaalt daar de hoofdprijs niet meer, of het gaat met gesloten beurs, als hij duiven ruilt voor nieuwe kleuren of nieuw bloed. Theo vertelt dat hij vorig jaar tijdens de afgelopen VDT show in Neurenberg op de daar gehouden duivenveiling had laten bieden op een koppel geelzilveren Kings. Zelf kon hij daar niet bij zijn, omdat hij naar huis moest, maar hij had iemand gevonden die namens hem wilde bieden. Hij had hem een maximum van 500 euro toegestaan, maar het koppel ging uiteindelijk weg voor 750 euro.

Theo vertelt hoe hij ooit aan de andalusisch blauwe King is gekomen. Dat was in de tijd dat de Nederlandse keurmeester Gerrits nog leefde; ze hadden beiden te weinig kennis van de Duitse taal, maar gingen toch met woordenboeken en Duitse fokkersbladen aan de slag om een brief te schrijven naar vier Duitse fokkers van de andalusisch blauwe Kings. Uiteindelijk reageerde één fokker, die andalusisch blauwe dieren te koop had.

Links:

Vooraanzicht van een blauwzwartgebande King, oude duivin van oude stam met mooie beeninplanting. Dit is een fokduif die nog nooit op een show is geweest.

De hamvraag was echter wat ze moesten kosten en dat was even slikken, want de vraagprijs was 1000 Duitse Markten per stuk, ofwel 500 euro. Maar Theo had z'n zinnen erop gezet, dus op 'n zondagmorgen vertrok het gezin v/d Bogaard met Gerrits naar Kassel (D), voor een reis van 420 km. Uiteindelijk kocht hij vier duiven voor het afgesproken bedrag, en natuurlijk was dat voor het gezin v/d Bogaard een gigantische uitgave, daar moest menig uurtje in de komende tijd voor worden overgewerkt. Hij kreeg van de fokker echter te horen, dat hij voor het over

laten komen van de ouderdieren van deze andalusisch blauwe Kings, uit de USA, een veelvoud van dit bedrag had moeten betalen. Gelukkig kon hij in het daaropvolgende jaar een redelijk aantal andalusisch blauwe Kings fokken, zodat hij door de verkoop ervan aan Duitse fokkers zijn investering kon terugverdienen.

Rechts: Kopstudie van een blauwzwartgebande King, waarvan de snavel iets korter kon.

Bij de introductie van de andalusisch blauwe kleur op de Nederlandse tentoonstellingen, werd er door het keurmeesterkorps nogal verschillend gereageerd. Men moest er kennelijk aan wennen dat er in deze kleur per definitie een kleurvariatie optreedt en bovendien zijn de doffers meestal lichter gekleurd dan de duivinnen. Met de introductie van de bruinen doet zich op dit moment hetzelfde voor. Hij heeft vier jaar geleden drie bruine duivinnen kunnen bemachtigen en werkt hard aan de perfectionering en introductie

van deze kleurslag in Nederland. Maar zoals bekend kan de veerkleur vooral bij overjarige dieren, door opleking onder invloed van zonlicht, een vlekkerige indruk geven. Daar is helaas niets aan te doen, evenzo de opmerkingen over het valse pareloog bij de bruinen, dat hoort nu eenmaal bij deze kleurslag. Theo ervaart dit als teleurstellend, vooral ook omdat hij erg veel moeite heeft gedaan om nieuwe kleurslagen te introduceren.

Links: Groepje King duiven, kan hier in de tuin vrij rondlopen.

In 2000 werd in België een eigen Speciaalclub voor de Kingduif opgericht, waar Theo zich vanaf het begin bij aansloot.

Rechts: Kopstudie van een andalusisch blauwe King. Deze oude duivin heeft in Dettelbach (D) in 2004 de King Ehreband met 97 punten gewonnen.

In België oriënteerde men zich meer op het Amerikaanse type, en dat gold niet alleen een strakkere bevedering maar men streefde ook een lichter gewicht na van 750 gram. Gelukkig zitten de verschillende Europese landen weer redelijk op één lijn met elkaar. De duiven zijn wat strakker bevederd, maar dat is niets nieuws. En er wordt tegenwoordig meer gelet op de juiste hals/been lijn. Dat wil zeggen dat de lijn van de achterhals achter de benen moet uitkomen, terwijl vroeger de halsdracht meer naar voren was, zodat de halslijn vóór de benen uitkwam. Dat gaf een effect alsof de rug te lang zou zijn. Een andere rage is het om op de breedte van de staart te letten. Het lijkt een hetze, je leest het op vrijwel iedere keurkaart.

Toch is hier eigenlijk niets veranderd; in de standaard stond altijd al beschreven dat de staart kort en goed gesloten moest worden gedragen. Dat is hetzelfde gebleven; men let er alleen nu meer op dan vroeger. Een ander detail is de snavel, die nu wat korter en krachtiger zou worden verlangd, maar ook dat is een interpretatie van de standaard, want krachtig en middellang gold altijd al.

Links en rechts onder: Andalusisch blauwe King, dezelfde oude duivin als rechtsboven. Mooie korte snavel, maar oogkleur kan iets vuriger. Let ook op de kleurverschillen die bij Andalusisch blauw kunnen optreden; soms zijn enkele veren wat donkerder gekleurd, maar bovenal geldt, dat er kleurverschillen tussen de andalusiers onderling zijn. Dat is kennelijk 'eigen' aan deze kleur.

Er zijn thans serieuze plannen om een Europees Kampioenschap voor de Kingduif te organiseren. Volgens Theo zal dat vermoedelijk in Duitsland worden gehouden, waar dit ras ook het grootste draagvlak heeft. Een goed voorbeeld voor zo'n Europees Kampioenschap was de laatste clubshow van de Duitse Speciaalclub in Ingelstadt (D), waar al een ruime internationale inzending uit landen als Hongarije, Tsjechië, Denemarken, Oostenrijk, Nederland, België en natuurlijk Duitsland aanwezig was. In Ingelstadt kwamen de verschillen naar voren, maar vooral de bereidheid om naar één type te werken.

Boven en rechts:
Dezelfde bruine jonge King duivin, die het afgelopen jaar twee maal 96 punten behaalde.

Aandachtspunten

De King is een forse, krachtige, korte en ronde duif, wat onderstreept wordt door de brede ronde borst, de korte en brede (krachtige) hals en de krachtige, breed uit elkaar staande middellange benen. Bij de fok van Kings moet je letten

op agressiviteit, daar kun je op selecteren. Ook dat de Kings zichzelf stellen in de juiste stand is belangrijk. Gelet moet worden op de hals/been lijn, waarmee wordt bedoeld dat de doorgetrokken lijn van de achterhals, moet uitkomen achter de benen en niet ervoor.

Strakke bevedering is tegenwoordig een must. Je ziet nogal eens veerstructuur in de hals, of een veerscheiding, wat ongewenst is. De kop moet 'bij het lichaam passen'. Door te volle en te brede koppen, is bij de witten de rode oogrand niet meer zichtbaar, wat ongewenst is. De staart moet smal zijn en in de juiste stand omhoog staan. Scheve staarten komen steeds vaker voor en zijn nogal erfelijk. Oogkleuren worden bij de gekleurde Kings vurig oranje tot rood verlangd, bij wit een donker oog, maar de bruinen zijn daar natuurlijk een uitzondering op; die hebben het zgn. valse pareloog, ofwel een gedeeltelijk pareloog, rond de pupil. Terughoudendheid is daarom geboden bij het kruisen tussen bruin en andere kleuren, omdat dit op den duur de oogkleur nadelig kan beïnvloeden.

Links: Andalusisch blauwe King, oude duivin.

Rechts: Groepje Kings, in de volière. Met perfect gestelde zwarte duivin.

Insturen op de shows
De laatste jaren is hij wat selectiever geworden voor de shows waaraan hij deelneemt. Tegenwoordig zijn dat alleen de grote bondsshows in Nederland en Duitsland, waar de concurrentie zit.

Daarbij moet er minstens drie weken tussen zitten, dat is vooral voor hem zelf om weer bij te komen maar ook voor zijn duiven, want die gaan nooit naar twee shows achter elkaar.

Boven en rechts: Dezelfde dominant rode oude King doffer, import USA uit 2005. Let op mooie smalle staart.

Linksonder: Witte King, oude doffer, stelt zich hier niet ideaal.

Onder: Kopstudie van dezelfde Witte King als hiernaast. Vrije oogranden en krachtig snavel.

De duiven die naar een tentoonstelling zijn geweest gaan bij terugkomst in een trainingskooi, op een krant en als er ook maar iets aan de ontlasting mankeert dan krijgen ze eerst een zuiveringskuur, waarna de ontlasting eerst weer goed moet zijn, voordat ze weer bij de andere duiven in het hok mogen.

Verzorging en het karakter

De hedendaagse King brengt zijn jongen goed groot en met gemak zijn dat drie nesten jongen per jaar. Agressiviteit wordt niet gewenst, daar wordt door Theo op geselecteerd en eigenlijk komt het ook niet meer voor. Hij heeft per koppel speciale ruime broedcompartimenten, waarin op twee niveaus broedschalen worden neergezet. Hij begint bovenin en het tweede nest komt in het onderste broedhok.

Rechts: Broedschalen worden door Theo met kranten ingepakt, dit is isolerend en de drukinkt van de kranten is een middel tegen parasieten. De bovenrand is met

tape afgeplakt, waardoor de kranten niet beschadigd worden en beter blijven zitten.

Op de vraag of ze goed vliegen, zegt hij dat ze op dit moment - doordat het net van de buitenvolière af is - eigenlijk vrije uitvlucht hebben. Dat betekent in de praktijk dat ze nog wel eens op dak vliegen, maar ze houden wel zicht op de tuin en het hok. Als er al eens een King in de tuin van de burens terecht komt, dan moet hij 'm echt gaan halen.

Boven en rechts: Andalusisch blauwe King, oude doffer, behaalde 3 x 97 en 6 x 96, nooit lager.

's Morgens vroeg is zijn eerste gang naar het duivenhok, waar hij controleert of de ontlasting goed is. Volgens Theo kan een duif door stress 's avonds wat dun op de mest zijn, maar 's ochtends moet die mest vast en rond zijn. De eerder genoemde agressiviteit wordt volgens hem voorkomen doordat zijn duiven geen stress kennen in het hok. Een belangrijke oorzaak van stress komt volgens hem door het scheiden van de jonge duiven van de ouders, het zogenaamde verspenen. Bij Theo blijft het familieverband van de duiven vrijwel het hele jaar in stand. Pas half januari worden de doffers en duivinnen gescheiden, waarna ze weer gekoppeld worden in de week van carnaval; dat is hij zo gewend van vroeger, omdat hij dan vanuit z'n werk een week vrij had. Op dit moment is hij zich aan het oriënteren over de koppelingen die hij gaat maken, waarbij hij het liefst kleine doffers aan grote duivinnen paart. Vroeger fokken heeft weinig zin. Uiteindelijk groeien de dieren die in mei zijn geboren het beste op en ruien net zo hard als de duiven die eerder zijn geboren.

Links: Blauwzwartgebande King, jonge doffer, import uit Tsjechië.

Na de 24^e juni gaan alle eieren die dan nog gelegd worden de vuilnisbak in, zodat er in principe na half juli geen jongen meer uit het ei hoeven te komen en alle duiven normaal kunnen uitruien. Zijn ervaring is dat latere jongen blijven steken in de slagpennenrui; ze stoppen bij de laatste twee en dat is geen gezicht op de show. Toch wordt er nog wel eens een jong van augustus aangehouden, omdat er een bepaalde (kleur) kruising moet worden uitgetoetst. Zo'n duif gaat natuurlijk niet naar de show, die slaat zelfs een jaar over. In die tijd scharrelt die gewoon in het hok tussen de andere duiven, zonder overlast te veroorzaken om dan daarna pas gekoppeld te worden en voor nageslacht te zorgen. Theo heeft goede ervaringen in de fok met zo'n late duif. Iets anders wat nog wel eens voorkomt bij de King, is de moeilijke geslachtsbepaling. Er zijn doffers die zich heel lang als duivin gedragen of andersom. Vandaar dat de fokkers Duitsland als ze iets aanschaffen op King gebied, eerst gaan 'pendelen' met een touwtje en een ring, om vast te stellen wat het geslacht is, je moet

er alleen wel in geloven. In de tijd dat de dieren gescheiden zijn, moet hij er erg opletten dat ze niet te zwaar worden en te vet zijn. Te zware duivinnen leggen geen of onbevuchte eieren. Al vanaf het moment dat hij stopt met broeden krijgen ze een rantsoen van 100% gerst, daarna wordt er geen ei meer gelegd en krijgen ze de rest van het jaar een aangepaste hoeveelheid voer van een door hem zelf gemaakte samenstelling. Voordeel van zo'n overstap op gerstvoer is dat de rui versneld en vlot verloopt. Binnen twee weken zijn ze volledig in de donsruï.

Rechts: Doorkijk in de hokken met links de nog gesloten broed-compartimenten.

Hij heeft een oude duivenvriend, een man van 78 die altijd fondpostduiven (lange afstand-vliegers) heeft gehad en die hem steeds advies geeft en hem eraan herinnert om de juiste voersamenstelling op het juiste tijdstip te geven, maar die hem ook vraagt of hij met een nieuw aangekochte duif al bij de dierenarts is geweest voor een enting, want het risico om alles te verliezen, is natuurlijk te groot.

Daarom worden ook al zijn duiven ieder jaar geënt tegen Paramyxovirus, dat is in zijn geval ook noodzakelijk voor deelname aan buitenlandse tentoonstellingen. Begin oktober komt de dierenarts voor het enten van zijn duiven bij hem langs en dan zorgt Theo ervoor dat al zijn 150 duiven in manden en kooien klaar staan om geënt te worden.

Links: Een inkijk in een broed-compartiment, bestemd voor een koppel Kings. Links worden de broedschotels geplaatst. De bovenste eerst, daarna onder. Alles op kranten, die dagelijks worden verversst.

Aanvragen

Op dit moment blijven de aanvragen voor duiven nog steeds bij hem binnen komen, uit binnen- en buitenland. Zo heeft hij op dit moment een aanvraag van een Portugese fokker voor het kopen van Kings. Hij vindt het vaak moeilijk om wat weg te doen, zeker van zijn bruine kleur. Die kleur is nog redelijk nieuw op zijn hok en hij is er eigenlijk nog niet aan toe om ze te verkopen. Vorig jaar had hij na heel veel gezeur een bruine duivin aan een Duitse fokker verkocht; gevolg was wel dat hij met de nafok van die door hem gefokte duivin op de show in Duitsland werd verslagen. Anderzijds geeft het hem ook weer veel plezier wanneer hij liefhebbers heeft geholpen aan een koppel Kings en die dan vervolgens hoog scoren met de jongen uit zo'n koppel; toch een bewijs dat hij ze geen rommel heeft aangesmeerd en die mensen zijn ook dankbaar, dat zijn de vrienden in de hobby. Duiven die hij teveel heeft gaan meestal naar z'n neef; die woont hier vlakbij en heeft een grote volière met allerlei pluimvee,

gewoon voor z'n plezier, maar hij verzorgt ze goed, dus als Theo zich nog bedenkt dan kan hij zo'n duif altijd terug halen.

Links: Zwarte King, jonge doffer, maar trekt zich wat op.

Boven: Kopstudie van dezelfde doffer als links.

Links en boven: Dit is de vader van de zwarte King doffer van de vorige pagina.

Rechts: Zwarte King, late jonge doffer, niet op shows geweest. Een top doffer met super ogen.

Links: Op de vraag waar z'n prijzenkast staat, zegt Theo dat we daarvoor mee naar de garage moeten, want in huis zou daar geen plek voor zijn. Onlangs kocht hij een mooie vitrinekast waarin hij de laatste aanwinsten heeft geplaatst. Aan de muur hangen zijn Ehrebanden; de hoogste onderscheidingen die je in Duitsland kunt winnen. De meeste ereprijzen staan trouwens nog ingepakt in dozen en diploma's liggen op stapels. Je weet op den duur niet eens meer wat je hebt. In 2004 won Theo z'n eerste Ehreband met een andalusisch blauwe Kingduif en hij zegt daar eerlijk over, dat de tranen hem bij die gelegenheid in de ogen schoten.

Ehrebanden en diploma's van Duitse shows en speciaalclubdagen, beginnende in de jaren 1994 en 1995, hij heeft ze op stapels. Vreemd genoeg heeft hij nog nooit een kampioensdiploma van de NBS behaald, maar Theo verklaart dit doordat hij daar niet gericht op instuurt. Hij showt met wisselende dieren en behaalt genoeg erecertificaten, dat wil zeggen voor de mooiste van een keuring, maar een kampioensdiploma krijg je pas wanneer één duif, drie certificaten onder drie verschillende keurmeesters heeft behaald.

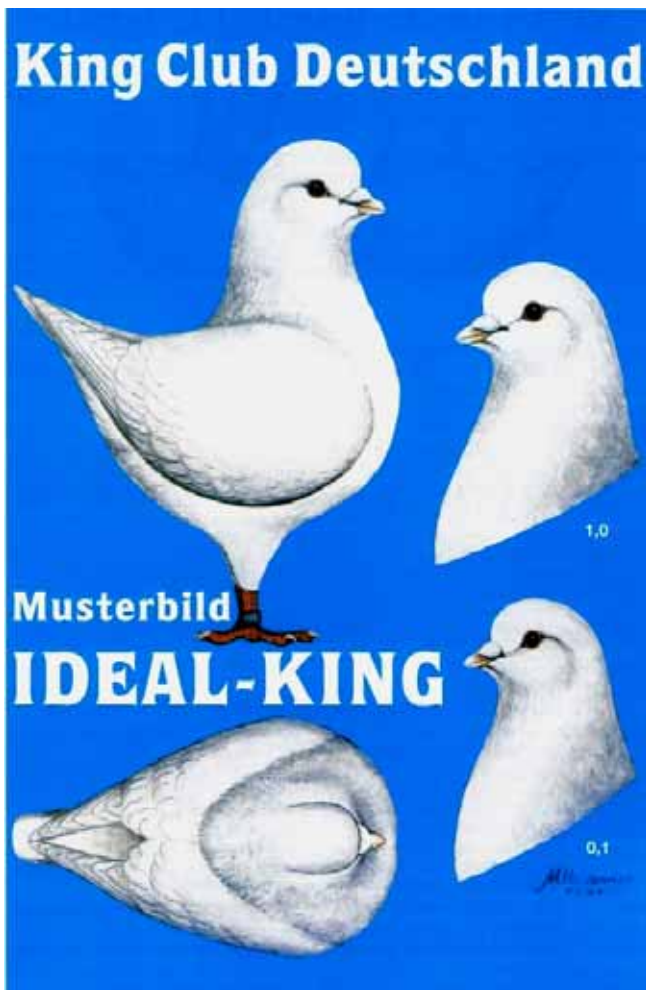
Rechts: Theo's complete fokadministratie van 2008 op één lange lijst.

Links:
Oude witte
King doffer
van 2005.
Foto:
Theo
v/d Bogaard.

Standaard Posters van de Duitse Speciaalclub

In 2010 zal de King Club Deutschland deze standaardtekst en het standaardbeeld aanpassen. Deze aanpassing zal mogelijk in heel Europe worden gevolgd.

Kop: Bij het lichaam passend, volle gevulde voorkop en goed afgerond boven de ogen. De kop gaat met een vloeiende lijn over in de nek.

Snavel: Krachtig ingeplant, middellang met veel substantie en zo mogelijk horizontaal gedragen. Bij wit vleeskleurig met rode doorbloeding.

Oogrand: Smal en goed zichtbaar. Bij wit is de oogrand levendig rood, bij de andere kleurslagen, grijs tot vleeskleurig.

Oogkleur: Afhankelijk van de kleurslag; donker voor wit, parelkleurig bij bruin, andere kleuren oranje-rood tot rood.

Borstdiepte: Borst moet breed, vol en goed gerond zijn.

Bovenbenen: Vrijstaand, krachtig en bevederd.

Hals – Beenlijn: Het verlengde van de halsachterlijn moet achter de benen neerkomen.

Loopbenen: In het midden onder het lichaam geplaatst, krachtig, middellang, goed gestrekt en breed ingeplant, goed doorbloed en onbevederd.

Kielbevedering: Vast aanliggend en een vloeiende ronde onderlijn vormend.

Vleugelschild: Groot, breed en goed gerond verlangd.

Staartvorm: Kort, gesloten en zo mogelijk eindigend op de breedte van één staartveer.

Rug: Horizontaal, kort, breed en goed afgedekt.

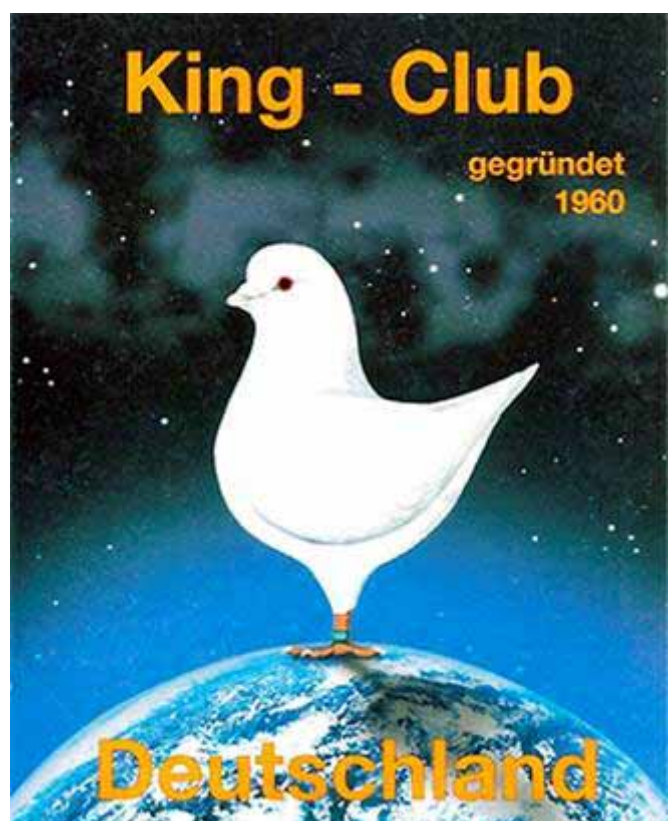
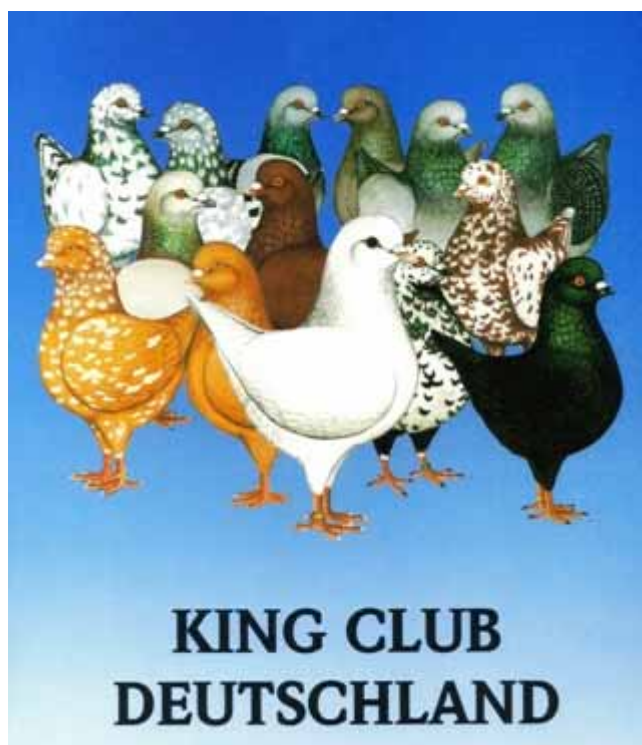
Hals: Krachtig, middellang, vanuit de brede schouders met een opgerichte houding.

King-Club Deutschland www.King-Club-Deutschland.de

Andreas Gehrmann, voorzitter

Ringstr. 14, 28790 Schwanewede (Duitsland)

Tel.0049 (0)4209/919217 - Fax 0049 (0)4209/919219

Tot besluit

Theo vertelt dat hij op een dierenmarkt een King duivin kocht met een krom borstbeen, die hem nu prachtige jongen geeft, met een recht borstbeen. Hij stuurde een duivin naar de show, die als opmerking van de keurmeester kreeg; "is doffer". Typisch dacht Theo, ik heb er al zes jongen uit. Ivomex wordt gebruikt tegen uit- en inwendige parasieten, door twee of drie druppels bij de aars op de huid van de duif te wrijven. Met Koudijs Eucalyptus zorgt hij voor de luchtwegen van z'n duiven, waardoor een betere ademhaling.

Links: Met een spuitbus Universeel machine olie, geeft hij zijn duiven prachtig glimmende rode pootjes en met brandspiritus, laat hij de veren blinken. Rechtsboven: Tegen onaangename geuren in

het hok, gebruikt hij "Pro-Air" Air Freshener.

Met dank aan Theo voor zijn gastvrijheid en de vele goede adviezen. Tevens dank aan de Duitse Speciaalclub voor de King, die ons van de nodige informatie voorzag en ons toestemming verleende voor gebruik van de posters van hun website.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de hierna volgende speciaalclubs:

Nederlandse Kingduiven Club

Secretaris: Jouke v/d Siepkamp, Violier 9. 3434 HE Nieuwegein

Tel. 0031 (0)30-6064308

e-mail: brunner@casema.nl

website: <http://www.dutchkingclub.nl/>

Vlaamse American King Club

Richard Vijt, Eekstraat 257 - 9160 Lokeren - België

Tel. 0032 (0)9 348 32 46

King-Club Deutschland

Vorsitzender: Andreas Gehrmann

Ringstr. 14, 28790 Schwanewede

Tel. 04209/919217

Fax 04209/919219

e-mail: kcd.gehrmann@web.de

website: <http://www.king-club-deutschland.de/>

The British King Club

President: -Francis Bradbourn

e-mail: ckeeler@ymail.com

American King Club

Publicity Director Publicity Director Blaine Broussard 507 N

Thompson Iowa, LA USA

Tel.: 70647 337-582-8806

e-mail: Pigeonman37@aol.com

Southern California King Club

PRESIDENT: Bill Harrison

e-mail gloptop@aol.com

